

Sygn. akt IV U 239/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2016r. w S.

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 lutego 2016 r. (Nr (...))

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. M. do emerytury od dnia (...).;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz A. M. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 239/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 lutego 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił A. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia w Elektrociepłowniach (...) S.A. w W. od 15.10.1986r. do 31.12.1998r., tj. w wymiarze 11 lat, 11 miesięcy i 15 dni, z wyłączeniem okresów przebywania wnioskodawcy na zwolnieniu lekarskim.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. M., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury od dnia 1 stycznia 2016r., a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zaskarżonej decyzji zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że A. M. nie pracował w okresie od 19 czerwca 1973r. do 15 października 1986r. w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Wskazano, że wnioskodawca

w okresie od 1 września 1971r. do 15 października 1986r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Produkcji (...). W okresie od 19 czerwca 1973r. do dnia 15 października 1986r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. Wykazie A – Dziale V poz. 5 (prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości) oraz Wykazie A – Dziale V poz. 12 (prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym). Zdaniem ubezpieczonego, do okresu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć również okres zasadniczej służby wojskowej od 24 kwietnia 1975r. do 19 lutego 1976r. jako okresu uzasadnionej przerwy w zatrudnieniu. Uwzględnienie spornego okresu pracy w szczególnych warunkach od 19 czerwca 1973r. do 15 października 1986r. w zestawieniu z innym okresem takiej pracy od 16 października 1986r. do 31 grudnia 1998r., który został potwierdzony świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach, oznacza spełnienie przez ubezpieczonego ustawowych wymogów uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury (odwołanie, k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.6-7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. M. w dniu(...) ukończył 60 lat. W dniu 25 stycznia 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 4 miesięcy i 7 dni, w tym 27 lat i 28 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 9 dni okresów nieskładkowych. Nadto ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca wykazał staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat, 11 miesięcy i 15 dni z tytułu zatrudnienia w Elektrociepłowniach (...) S.A. w W. w okresie od 15.10.1986r. do 31.12.1998r. z wyłączeniem okresów przebywania na zwolnieniu lekarskim. Zaskarżoną decyzją z dnia 4 lutego 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, bowiem na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z dnia 4.02.2016r., k.16 akt emerytalnych).

A. M. w okresie od dnia 1 września 1971r. do dnia 15 października 1986r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcji (...). Początkowo od dnia 1 września 1971r. ubezpieczony wykonywał pracę w w/w zakładzie w ramach zawartej umowy o pracę i naukę zawodu w specjalności monter konstrukcji stalowych. W dniu 27 maja 1972r. złożył przed Zakładową Komisją Kwalifikacyjną egzamin promocyjny z zakresu praktycznej nauki w przedmiotowym zawodzie. W dniu 6 czerwca 1973r. została zawarta umowa o pracę i wstępny staż pracy, na mocy której ubezpieczony został zatrudniony w celu odbycia wstępnego stażu pracy w zawodzie ślusarza – montera konstrukcji metalowych. Następnie od dnia 24 kwietnia 1975r. A. M. odbywał zasadniczą służbę wojskową, po zakończeniu której został zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Zakładzie (...) od dnia 19 marca 1976r. i zgodnie z zawartą umową o pracę powierzono mu obowiązki ślusarza. Od dnia 1 sierpnia 1976r. ubezpieczony otrzymał angaż na ślusarza-spawacza. Pozostałe angaże wnioskodawcy obejmowały takie stanowiska jak ślusarz, monter konstrukcji metalowej, a także ślusarz konstrukcji metalowych (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego; świadectwo pracy z dnia 15.10.1986r., k. 6 akt emerytalnych).

Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w 1976r. ubezpieczony powrócił do Przedsiębiorstwa Produkcji (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) wykonywał czynności spawalnicze konstrukcji metalowych przeznaczonych na budowę. Spawanie odbywało się na hali w warsztacie na odpowiednich stanowiskach. Kurs podstawowy spawania łukowego wnioskodawca ukończył w dniu 26 maja 1983r., wcześniej zaś spawał elektrycznie bez uprawnień, gdyż czynności spawalniczych był uczony w szkole od początku nauki w zawodzie montera konstrukcji stalowych (zeznania świadków: S. W. i S. K. k. 21 akt sprawy; wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonego A. M., k. 20-20v i 21v akt sprawy).

Od 15 października 1986r. ubezpieczony był zatrudniony w Elektrociepłowniach (...) S.A. w W. wykonując pracę na stanowiskach montera kotła – spawacza, a później także spawacza z uprawnieniami (od 1.01.1989r.), która to praca

została zaliczona przez organ rentowy do stażu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat, 11 miesięcy i 15 dni (świadcstwo pracy z 30.12.2005r., k.7 akt emerytalnych; świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 5.08.2014r., k.8-9 akt emerytalnych).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.14 akt emerytalnych oraz oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę k.2 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl powołanego art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że A. M. osiągnął wymaganą ustawą wiek w dniu 16 grudnia 2015r., spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia wykazując 27 lat, 4 miesiące i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył zatrudnienie wnioskodawcy w Elektrociepłowniach (...) S.A. w W. w wymiarze 11 lat, 11 miesięcy i 15 dni, gdzie wykonywał pracę w charakterze montera kotła – spawacza oraz spawacza z uprawnieniami. Ubezpieczony wnosił o uwzględnienie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) od 19 czerwca 1973r. do 15 października 1986r., w tym okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej od 24 kwietnia 1975r. do 19 lutego 1976r.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe, oparte na spójnych zeznaniach świadka S. W. – ówczesnego przełożonego ubezpieczonego, świadka S. K., który pracował z ubezpieczonym w jednej brygadzie, a także na zeznaniach wnioskodawcy, wykazało, że w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Zakładzie (...) ubezpieczony po zakończeniu służby wojskowej od dnia 19 marca 1976r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności polegające na spawaniu konstrukcji metalowych (stalowych). Prace spawacza zaliczane są do pracy w szczególnych warunkach w myśl załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – wykazu A, w którym w Dziale XIV poz. 12 ujęto prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowowodorem. Bezsprzecznie w w/w zakładzie pracy ubezpieczony był zatrudniony już od 1 września 1971r., lecz wówczas była to umowa o pracę zawarta z młodocianym pracownikiem w celu nauki zawodu o specjalności monter konstrukcji

stalowych. W momencie podpisania umowy z dnia 6 czerwca 1973r. o wstępny staż pracy wnioskodawca również nie osiągnął jeszcze pełnoletności, co nastąpiło dopiero w dniu 16 grudnia 1973r. Wobec powyższego zasadne było uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy okresu zatrudnienia wnioskodawcy dopiero po powrocie z wojska od 19 marca 1976r., kiedy to został pełnoetatowym pracownikiem i na stałe w warsztacie wykonywał prace polegające na spawaniu konstrukcji metalowych. W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody w postaci zeznań świadków i ubezpieczonego są spójne i logiczne, udzielone w sposób spontaniczny. Co prawda z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych A. M. wynika, że stanowisko pracy wnioskodawcy było określane na przestrzeni zatrudnienia w w/w zakładzie pracy także jako stanowisko ślusarza, ślusarza-spawacza, montera konstrukcji metalowej, czy też ślusarza konstrukcji metalowych. Niemniej jednak nie ulega wątpliwości, że samo określenie stanowiska pracy nie zawsze odpowiada faktycznie świadczonej pracy. Do uwzględnienia pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach znaczenie mają rzeczywiście realizowane przez ubezpieczonego zadania pracownicze, a nie to jak dane stanowisko określono w angażach. Z zeznań świadków i ubezpieczonego, jak również profilu zakładu pracy oraz szkoły, którą kończył ubezpieczony, wynika, że wnioskodawca kształcił się w zawodzie montera konstrukcji stalowej. Niewątpliwie tworzenie takich konstrukcji wymaga zaś posiadania umiejętności spawalniczych. Całokształt okoliczności sprawy wskazuje zatem, iż zeznania ubezpieczonego co do pracy w zawodzie spawacza są wiarygodne.

Po doliczeniu okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) od 19 marca 1976r. do 14 października 1986r. (czyli ponad 10 lat) do niespornego okresu uznanego dotychczas przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w wymiarze 11 lat, 11 miesięcy i 15 dni A. M. na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo A. M. do emerytury od dnia (...), tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek o emeryturę.

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804), obowiązującego od 1 stycznia 2016r.